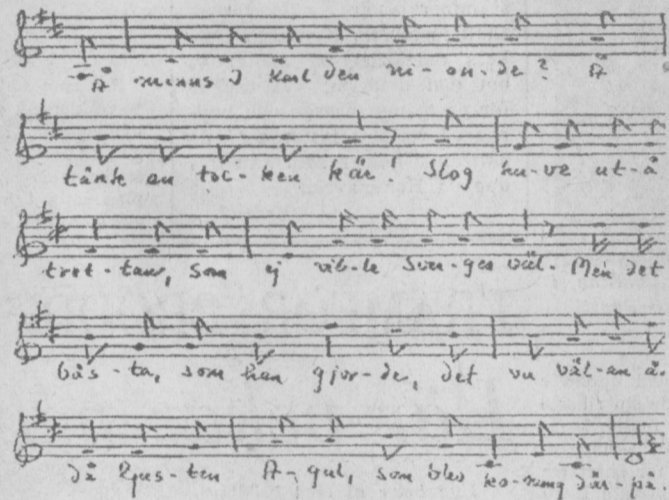

En vanvördig visa om några svenska kungar

Upptecknad år 1954 av Gustaf Wetter i Katrineholm efter dåvarande direktören i Sparfrämjandet, fil dr S G Svensson, bördig från Eskilstuna och under sin Uppsalatid framstående studentspexare. Dr Svensson framförde visan vid en sparbankstillställning i Katrineholm. Han ansåg den vara synnerligen nyttig som komplement till den traditionella historieundervisningen...

- 1) Å minns I Karl den nionde? Å tänk en tocken kär!
Slog huve utå tretton, som ej ville Sverges väl.
Men det bästa, som han gjorde, det va välan ändå
Gusten Agul, som blev konung därpå.
- 2) Å minns I Gusten Agul? Och kom ihåg hans ol:
ett hundra å tjugufyra, den psalmen själv han gjol.
"Förfäras ej I pöjka, fast fierna ho ä stor,
vi ska slöss emot lag och rellanjon".
- 3) Å minns I Karl den törte vid hans åttonde år
i slaget vid Pultava, där själv han i spetsen står,
då 20 stycken svenskar slog 80 000 man?
Ryske kejsarn va mä te stor skam.
- 4) Å minns I Gusten tredje? Han dog, o ve och äck,
den stackars Ankarströmmen han sköt'en, så han sprack.
När kongen klutat ut sej å kom frå si konselj,
trodde Ankarström, att kongen va en älg.
- 5) Å minns I Oskar andre? En kämpe på vår jol,
den skäggigaste könung, som skådats här i Nol.
Han befria' oss frå Norge till Brödrafolkens väl,
annars hade vi tatt skada till vår själ.
- 6) Å Guston sjätte Agul, den ende vi har kvar
av alle disse konga, jag här besjongit har.
Först grävde han opp kruker, men nu har han befallt:
Svenska folket det är plikten framför allt.